Tirant lo Blanc d'Antoni Ros-Marbà

Girona canta: concert participatiu

Ds. 31/05, 19 h
Sala Montsalvatge

Fitxa artística

- **Capella Polifònica de Girona** (**Martí Ferrer**, director)
- **Coral Canigó** (**Xavier Solà**, director)
- **Coral La Farinera** (**Imma Pascual**, directora)
- **Coral Tribana de Salt** (**Quim Bonal**, director)
- **Coral Xàntica** (**Sara Pujolràs**, directora)
- **Coral Xicalla** (**Roser Pugès**, directora)
- **Cor Cabirol** (**Xavier Solà**, director)
- **Cor de la Universitat de Girona** (**Martí Ferrer**, director)
- **Cor de Noies** i **Octet de Claudefaula** (**Glòria Bonal**, directora)
- **Cor Filharmonia** (**Irene Llongarriu**, directora)
- **Geriona** i **Geriona juvenil** (**Guillem Ponsí**, director)
- **GiroNins** i **La Jove** (**Martí Ferrer**, director)

GIO Symphonia
Miquel Villalba i **Jordi Masó**, piano
Martí Ferrer, director preparador
Pere Arquillué, narrador
Antoni Ros-Marbà, director

Programa:

Johannes Brahms:
Valsos amorosos op. 52 per a cor i piano a quatre mans.
1. Estimada, la més bella
2. L'aigua brava del torrent
3. Oh, les dones
4. Com la llum roent del vespre
5. Els verds serments de l'heura
6 .Un ocellet petit bonic
7. Quin goig pensar en l'amor
8. Quan els ulls del meu amor
9. Prop del Danubi
10. Que feliç el rierol
11. No, no m'entendré mai amb la gent
12. Ai manyà vine de pressa
13. Ocellet que voles lluny
14. Com les ones de la mar
15. Rossinyol, a dins del bosc
16. Un pou molt profund
17. No vinguis, amor
18. De fred l'herbei tremola

(PAUSA)

Antoni Ros-Marbà / **Núria Albó**:
Tirant lo Blanc. Per a narrador, cor i orquestra.
OBRA D'ESTRENA
1. Cant d'entrada
2. Gent de Nàpols…
3. Oh, quin delit
4. Oh Majestat!
5. M'han dit, capità…
6. A l'espill…
7. Tirant lo Blanc, vas galopant
8. La batalla
9. Visca Tirant!
10. Cant final

Durada aproximada: 80 minuts amb pausa de 25 minuts

Girona canta: Concert participatiu

L'any 1975 **Núria Albó** (La Garriga, 1930) i **Antoni Ros-Marbà** (L'Hospitalet de Llobregat, 1937) van rebre l'encàrrec d'escriure una cantata per al desè aniversari del SCIC. Albó, a partir de la novel·la de Joanot Martorell (1410-1465), escriu una dramatúrgia i unes glosses centrant-se en la relació entre Tirant lo Blanc, l'Emperador de Constantinoble i la seva filla Carmesina.

En paraules de Núria Albó: *«Resumir en poques pàgines aquesta gran obra era una mica arriscat, però vaig intentar exposar-hi l'essencial: Tirant és armat cavaller, posa les seves armes al servei d'una causa noble, coneix la bella Carmesina i se n'enamora, guanya una batalla i mor. (...) En escriure les glosses, vaig tenir presents els metres poètics habituals a l'època de Joanot Martorell, o sigui el decasíl·lab i els versos de quatre o set síl·labes. El mestre Ros-Marbà va compondre una música d'una vitalitat exuberant que enardeix els cantaires i ens endinsa sense esforç per tota una sèrie de dificultats tècniques però absolutament poètiques i d'una gran bellesa».*

L'obra, escrita per a orquestra sense violins ni violes però amb vent, percussió i dos pianos, ofereix des d'atmosferes íntimes fins a escenes grandioses com La batalla, de gran exuberància tímbrica i rítmica. Fou estrenada per milers de nens i nenes de tot Catalunya el 1977 al Palau d'Esports de Barcelona. A principis dels 2000, un nou enregistrament i interpretacions a Catalunya i Granada (en castellà) van renovar l'interès per l'obra.

Avui escoltem la versió que Ros Marbà ha fet per a cor mixt, fidel a l'esperit, el text i la plantilla orquestral originals, i que permet a antics cantaires i nous públics recuperar l'emoció de cridar: «Que vostra ma torni a portar la llibertat que ens han robat!»

A la primera part del concert, escoltarem els *Valsos amorosos* de Brahms (1833-1897), una col·lecció de cançons d'amor a l'estil dels *ländler*, per a cor i piano a quatre mans. Els poemes dels *Liebeslieder*, traduïts per Georg Friedrich Daumer (1800-1875), provenen de cançons tradicionals russes, poloneses i hongareses. Tot i el seu estil popular, Brahms no hi renuncia a la seva complexitat compositiva. Aquestes peces, estrenades a Viena el 1870 amb Brahms i Clara Schumann al piano, van tenir un èxit immediat.

N'escoltarem el primer cicle en la versió catalana d'Oriol i Maria Martorell. Justament Maria Martorell, mestra i directora coral, fou una de les impulsores de la cantata *Tirant lo Blanc*.

Més enllà de la coincidència, el nexe d'unió de les dues obres és l'amor. L'amor per Carmesina és el motor de Tirant lo Blanc, i els Valsos amorosos musiquen formes diverses d'amor romàntic. Així, el programa d'avui és una declaració d'amor en si mateix i a la llengua catalana, de la mà de l'obra de Joanot Martorell.

Veure programa ampliat amb els textos dels valsos amorosos al següent QR

Ho organitza

AUDITORI PALAU DE CONGRESSOS GIRONA

Girona Cultura

Patrons

Ajuntament de Girona · Diputació de Girona · Generalitat de Catalunya Departament de Cultura · Cambra de Comerç de Girona · fundació metalquimia · Damm Fundació

Col·laborador principal

LA VANGUARDIA

Mecenes d'Or

HIPRA · Fundació "la Caixa" · El Corte Inglés

Mecenes de Plata

Grup Càmovas 1852 | Assessoria integral · COMEXI

Mitjans col·laboradors

3cat · EL PUNT AVUI · SER Ràdio Girona · Diari de Girona

Finançat per

Financiado por la Unión Europea NextGenerationEU · inaem · Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència · Next Generation Catalunya · Generalitat de Catalunya

Vine i vola

Johannes Brahms
Liebeslieder-Walzer, Op. 52

Text: **Georg Friedrich Daumer** (1800-1875)
Adaptació al català d'**Oriol** i **Maria Martorell i Codina**

01.ESTIMADA, LA MÉS BELLA
Estimada, la més bella,
que amb el foc de la mirada;
estimada, la més bella,
vida i joia m'has robada;
per què lluny et sento ara?
per què deixes que m'enyori?
Vols que em mori de tristesa?
Deixa, doncs, que torni.
Vols que em mori de tristesa?
Vine tu, dels ulls tan dolços,
vine amb les estrelles.

02. L'AIGUA BRAVA DEL TORRENT
L'aigua brava del torrent
salta avall sense parar.
Qui no sap el que és sofrir,
en l'amor ho trobarà.

03. OH, LES DONES
Oh, les dones! Oh, les dones,
com m'atrauen, com m'agraden!
Ja fa temps que al claustre fora,
si no fos l'amor per elles.

04. COM LA LLUM ROENT DEL VESPRE
Com la llum roent del vespre
jo voldria resplendir.
I voldria ser estimada
i estimar fins a morir.

05. ELS VERDS SERMENTS DE L'HEURA
Els verds serments de l'heura
són un tapís pel meu jardí.
Del món pobres donzelles,
que trist el seu destí!
Escolta heura amiga,
per què no puges cap al cel.
Escolta pobra nina,
oblida el teu recel!
Com vols que amunt m'enfili?
Tot sol no puc, dóna'm la mà.
La joia que jo voldria,
l'amor la pot donar.

06. UN OCELLET PETIT BONIC
Un ocellet petit, bonic,
se'n va volant, saltant,
cantant, al fruiterar.
Si jo pogués, també ser un ocell,
no trigaria gens a fer com ell.
Però l'espera un parany cruel
i el pobre ocell no volarà mai més.
Si jo pogués també ser un ocell,
em guardaria prou de fer com ell!
Sortós l'ocell vegé una vella mà
i en ella el goig i el benestar trobà.
Si jo pogués, també ser un ocell,
no trigaria doncs a fer com ell!

07. QUIN GOIG PENSAR EN L'AMOR
Quin goig pensar en l'amor sortós
que omplia ma vida.
Res no ens podia separar,
per tu jo vivia.
Més ara, trista, et sé molt lluny,
sé que no m'estimes.
Digues, digues, no sents
com plora el meu cor per tu?

08. QUAN ELS ULLS DEL MEU AMOR
Quan els ulls del meu amor
plens de joia em miren,
ja les penes fugen lluny
i els neguits s'obliden.
Que l'esclat d'aquesta llum
m'il·lumini sempre.

09. PROP DEL DANUBI
Prop del Danubi veureu un casal,
hi viu l'estimada, la dels ulls blaus,
de galta rosada, de trenes d'or.
Deu panys de ferro
l'allunyen del meu amor.
Ai! deu panys de ferro,
no us dic pas res.
Jo els trenco, jo els obro,
l'amor pot més.
Prop del Danubi veureu un casal,
hi viu l'estimada, la dels ulls blaus.

10.QUE FELIÇ EL RIEROL
Que feliç el rierol,
corre per la prada.
Que feliç quan troba l'amor
la seva amada.

11.NO, NO M'ENTENDRÉ MAI AMB LA GENT
No, no m'entendré mai
amb la gent que parlen!
Tots judiquen malament
del que no saben!
Quan jo canto, tothom diu
que bec de massa.
No dic res? Això vol dir que estimo.
No, no m'entendré mai
amb la gent que parlen!
Tots judiquen malament
del que no saben!

12.AI MANYÀ VINE DE PRESSA
Ai, manyà, vine de pressa
i porta molts panys.
Als que parlen sense mida
vull tancar-los per molts anys.

13. OCELLET QUE VOLES LLUNY
Ocellet, que voles lluny,
busques una branca.
Busca el cor també l'amor,
l'amor que li manca.

14. COM LES ONES DE LA MAR
Com les ones de la mar,
com la lluna clara,
brilli sempre el teu amor.

15. ROSSINYOL, A DINS DEL BOSC
Rossinyol a dins del bosc,
rius a les estrelles.
Estimat dins de la nit,
besa'm, dolç com elles.

16. UN POU MOLT PROFUND
Un pou molt profund és l'amor,
un pou sens fons ni sortida.
Jo, pobre de mi, hi vaig caure
i el pou dins seu m'ha pres.
Tan sols puc pensar en l'amor meu,
només plorar amargament.

17. NO VINGUIS, AMOR
No vinguis, amor,
la prada i aquells camins,
els peus et mullarien,
els peus, tan blancs, tan fins.
Aquells camins, aquella prada,
tot ho he mullat de tant plorar.

18. DE FRED L'HERBEI TREMOLA
De fred l'herbei tremola
quan passa el vent.
També el meu cor tremola
d'enyorament.